

der en Bevilling paa 100 000 Kr. til Hesteavlforeninger, hvilken Bevilling jeg ikke kan forstaa at man vedbliver at opretholde. Den kunde efter min Mening uden Skade stryges, og derved ramte man ikke Husmændene i nogen særlig Grad. Saa er der en Bevilling til Jydsk Husmandsforening. Naar jeg nævner den, er det ikke, fordi jeg tør foreslaa den strøget, for jeg kender ikke Foreningen og dens Opgave. Men jeg drager den frem her, fordi den er opført under Tilskud til Selskaber og Foreninger til Fremme af almindelige landøkonomiske Formaal, og nu har jeg i ca. 20 Aar arbejdet i de jydsk Husmandsforeninger uden nogensinde at have mærket denne Forenings Virksomhed. Derfor synes jeg, at inden man stemmer for en saadan Bevilling, kunde det have sin Interesse at faa at vide, hvilke Midler denne Forening raader over, og til hvilke Formaal de Penge, som vi her bevilger, bruges.

Men det er vel heller ikke utilsigtet at sammenligne Landbrugsministeriets Budget med andre Budgetter, og efter min Mening kunde man med større Grund finde Anledning til at foretage Nedskæringer paa nogle af de andre Ministeriers Budgetter. Der findes f. Eks. paa Kirkeministeriets Budget et lille Beløb paa 15 000 Kr. til Præstegaardskommissioner. Det er en Bevilling, som efter min Mening er ganske overflødig, for jeg kan med min bedste Villie ikke forstaa, hvad Brug vi har for de Præstegaardskommissioner. Derfor tillader jeg mig at rette den Forespørgsel til den højtærede Kirkeminister, om han ikke kunde tænke sig, at Tiden var inde til at faa disse Kommissioner afskaffet. Vi faar jo efterhaanden flere og flere Kommissioner, og skal vi saa blive ved at beholde de gamle, kan det efterhaanden blive saa mange, at det kan blive svært nok at faa dem betalt. Præstegaardskommissionerne har efter min Mening ingen Berettigelse. Jeg har mødt dem adskillige Gange i min Virksomhed som Medlem af Statens Jordlovsudvalg angaaende Udstykning af Præstegaarde, og dér har Regelen været den, at disse Kommissioner har bidraget til at vanskeliggøre Udstykningen af Præstegaardene, og det behøver man ikke at have dem til længere, for nu er Menighedsraadene saa udmærket organiserede, at de kan varetage de Interesser, det er nødvendigt at varetage dér. Menighedsraadene har efterhaanden udviklet sig, synes jeg, i en meget kedelig Retning, og det er efter de Erfaringer, jeg har gjort, særlig galt i

Sønderjylland. Nu hørte jeg i Gaar, at det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen interesserede sig meget for Udstykningen nede i Sønderjylland. Det vilde sikkert være en stor og skøn Opgave for det ærede Medlem at søge at gøre Menighedsraadene i de sønderjydske Landsdele forstaaeligt, at de ikke saadan stadigvæk kan modsætte sig Udstykningen af Præstegaardene, for derved fremmer man jo ikke Udstykningen.

Man kan selvfølgelig sige, at det er smaa Beløb, men der er jo et gammelt Ord, der siger, at mange Bække smaa gør en stor Aa. Man kunde ogsaa henvise til Undervisningsministeriets Budget. Der er som sædvanlig opført et Beløb for Underskuddet til det kongelige Teater, et Beløb paa 655 594 Kr., og man læser i Bladene, at den højtærede Undervisningsminister omgaas med Planer om at komme med Forslag om, at der skal ydes yderligere Millionbeløb til det kongelige Teater. Jeg synes, det var snarere paa Tide, at man sagde til Ledelsen af det kongelige Teater, at nu maa de sørge for at faa Balance, vi vil ikke her fra Rigsdagens Side blive ved at dække Underskuddet. Naar jeg stiller de to Ting overfor hinanden: Tilskuddet til Mergeludkørsel paa de magre Egne og Tilskuddet til det kongelige Teater, og jeg skal vælge, saa er Valget ikke svært for mig. Den højtærede Undervisningsminister reformerer jo paa det kongelige Teater, og det er da ogsaa et Spørgsmaal, om man ikke burde ophæve den Bestemmelse, vi har, om, at Rigsdagsmænd har Fribilletter til det kongelige Teater. Jeg henstiller til den højtærede Undervisningsminister ogsaa at betragte den Bestemmelse som en Fortidslevning. Vil man ligesom give Rigsdagsmændene en Paaskønnelse, vilde jeg dog foretrække, f. Eks. at den højtærede Minister for offentlige Arbejder udstedte nogle Fribilletter til Rigsdagsmændenes Koner, saa at de en Gang imellem kunde komme ind og se, hvordan vi har det her i København, for det kan jo undertiden blive noget kedsommeligt for os. Jeg henstiller det til Overvejelse; jeg synes, det var mere fornøftigt at gaa den Vej, for vil Rigsdagsmændene mere sig enten i Teatre eller andre Steder, synes jeg, man maa forlange, at de selv betaler.

Der findes endvidere opført et Beløb paa 165 000 Kr. til Forfattere. Nu ved jeg, det er et ømt Punkt at røre ved, og det er vanskeligt at blive enig om, hvem der skal slettes, hvis nogen skal slettes.